

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2006/419/WPZiB**z dnia 12 czerwca 2006 r.****wspierające wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, która w rozdziale III zawiera wykaz działań mających zapobiegać rozprzestrzenianiu tej broni, które powinny być podjęte zarówno w UE, jak i w państwach trzecich.
- (2) UE aktywnie realizuje tę strategię wraz z działaniami wymienionymi w jej rozdziale III, w szczególności poprzez uruchamianie zasobów finansowych mających wspierać konkretne projekty realizowane przez instytucje wielostronne, poprzez dostarczanie pomocy technicznej i wiedzy fachowej państwom potrzebującym szerokiego spektrum działań służących zapobieganiu rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz poprzez wspieranie roli, jaką odgrywa Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ).
- (3) W dniu 28 kwietnia 2004 r. RB ONZ przyjęła jednogłośnie rezolucję nr 1540 stanowiącą pierwszy dokument międzynarodowy, który zajmuje się – w sposób zintegrowany i wszechstronny – bronią masowego rażenia, sposobami jej dostarczania i powiązanimi z nią materiałami. W rezolucji tej zawarte są wiążące dla wszystkich państw zobowiązania, które mają zapobiegać uzyskaniu dostępu do takiej broni i powiązanych z nią materiałów przez podmioty niepaństwowe.
- (4) W rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) państwa zostały wezwane do przedstawienia Komitetowi Rady Bezpieczeństwa ustanowionemu na podstawie tej rezolucji (zwanemu dalej Komitetem 1540) sprawozdania na temat działań, które podjęły lub mają zamiar podjąć w celu wdrożenia tej rezolucji. W związku z tym w dniu 28 października 2004 r. prezydencja przedstawiła w imieniu UE sprawozdanie Unii Europejskiej na temat wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004); państwa członkowskie przedstawiły swoje sprawozdania indywidualnie.
- (5) UE podjęła wobec państw trzecich kroki dyplomatyczne w celu zachęcenia ich do składania sprawozdań krajowych przewidzianych w rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004). Przygotowanie sprawozdań krajowych wymaga znacznego wysiłku i wiedzy technicznej ze strony tych państw. Pomoc techniczna oraz wymiana doświadczeń zdobytych podczas opracowywania sprawozdań krajowych i przyjmowania środków służących wdrożeniu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) mogą zatem bezpośrednio przyczynić się do zapewnienia powszechniejszego wypełniania obowiązku składania sprawozdań przewidzianego w tej rezolucji oraz do jej faktycznego wdrożenia.
- (6) W dniu 27 kwietnia 2006 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła jednogłośnie rezolucję nr 1673 (2006), na mocy której mandat Komitetu 1540 został przedłużony o kolejne dwa lata; w rezolucji tej przewidziano, że komitet powinien zwiększyć wysiłki na rzecz upowszechniania pełnego wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) poprzez program działań, pomoc, wsparcie i współpracę. W rezolucji tej Komitet 1540 został również wezwany do przeanalizowania razem z państwami oraz organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi i subregionalnymi zdobytego doświadczenia i wiedzy oraz zweryfikowania dostępności programów, które mogą ułatwić wdrożenie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).
- (7) W swoim sprawozdaniu Komitet 1540 zaleca poszerzenie i zintensyfikowanie działań pomocowych prowadzonych na szczeblu regionalnym i subregionalnym, mających dostarczyć w sposób zorganizowany wskazówek dotyczących wykonywania zobowiązań wynikających z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), uwzględniając fakt, że sześćdziesiąt dwa państwa muszą jeszcze przedłożyć swoje pierwsze sprawozdanie, natomiast pięćdziesiąt pięć państw spośród tych, które takie sprawozdanie już przedłożyły, musi jeszcze dostarczyć – na żądanie Komitetu 1540 – dodatkowych informacji i wyjaśnień.
- (8) W sprawozdaniu tym Komitet 1540 podkreślił również że, nie licząc państw, które jeszcze nie przedstawiły swoich sprawozdań, trzydzieści dwa państwa zwróciły się w swoich sprawozdaniach o udzielenie pomocy we wdrożeniu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).
- (9) Rada Bezpieczeństwa w dniu 9 czerwca 2004 r. powierzyła Departamentowi ONZ ds. Rozbrojenia (Sekretariatowi ONZ) zadanie zapewnienia Komitetowi 1540 i jego ekspertom wsparcia merytorycznego i logistycznego.
- (10) W ramowej umowie finansowej i administracyjnej, zawartej między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a ONZ z drugiej strony, zostały określone ramowe postanowienia służące zacieśnieniu współpracy ONZ i Wspólnoty Europejskiej, obejmującej również partnerstwo programowe. Wykonaniu tej umowy ramowej służyć ma umowa dotycząca wkładu finansowego, o której mowa w niniejszym wspólnym działaniu.

(11) Nadzór nad właściwym wykorzystaniem wkładu finansowego UE powierza się Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. Zgodnie ze strategią UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, w której wyznaczono cel polegający na wspieraniu roli Rady Bezpieczeństwa ONZ i pogłębieniu wiedzy na temat stawiania czoła wyzwaniom związanym z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia, UE wspiera wdrażanie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

2. Projekty wspierające rezolucję RB ONZ nr 1540 (2004), odpowiadające działaniom przewidzianym w strategii UE, mają na celu:

- zwiększenie świadomości w zakresie wymogów wynikających z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i w zakresie znaczenia samej rezolucji jako dokumentu międzynarodowego dotyczącego nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia,
- przyczynienie się do zwiększenia możliwości administracji krajowych państw trzecich w trzech regionach (Azja-Pacyfik, Afryka i Ameryka Łacińska-Karaiby) w zakresie opracowywania sprawozdań krajowych na temat wykonania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

Szczegółowy opis projektów jest zawarty w Załączniku.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspierana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB, jest odpowiedzialna za wdrażanie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w to w pełni włączana.

2. Komisja nadzoruje właściwe wykorzystanie wkładu finansowego, o którym mowa w art. 3.

3. Techniczną realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, powierza się Sekretariatowi ONZ (Departament ds. Rozbrojenia) (zwanemu dalej Sekretariatem ONZ (DdR)). W ramach tej kompetencji wykonuje on to zadanie pod nadzorem prezydencji i pod kontrolą SG/WP. W tym celu SG/WP dokonuje niezbędnych ustaleń z Sekretariatem ONZ (DdR).

Artykuł 3

1. Finansowa kwota referencyjna dla realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 195 000 EUR.

2. Zarządzanie wydatkami finansowanymi z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, wymienionymi w ust. 1, podlega procedurom i przepisom wspólnotowym mającym zastosowanie do kwestii budżetowych z zastrzeżeniem, że finansowanie wstępne nie pozostaje własnością Wspólnoty.

3. Do celów realizacji wydatków, o których mowa w ust. 1, Komisja zawiera z Sekretariatem ONZ (DdR) umowę dotyczącą wkładu finansowego, zgodnie z regulaminem i przepisami tej organizacji. W umowie tej zostaje zawarte zapewnienie ze strony Sekretariatu ONZ (DdR), że wkład UE będzie zauważalny, stosownie do jego wielkości.

Artykuł 4

Prezydencja, wspierana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB, przekazuje Radzie sprawozdania dotyczące wdrażania niniejszego wspólnego działania sporządzone na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez Sekretariat ONZ (DdR). Komisja jest w pełni włączana w wykonywanie tych zadań i dostarcza informacji dotyczących aspektów finansowych realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie przestaje obowiązywać w dniu 12 czerwca 2008 r.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 czerwca 2006 r.

W imieniu Rady
U. PLASSNIK
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WSPARCIE UE DLA WDRAŻANIA REZOLUCJI RADY BEZPIECZEŃSTWA ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH NR 1540 (2004)**1. Opis**

W dniu 28 kwietnia 2004 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła jednogłośnie rezolucję nr 1540 stanowiącą pierwszy dokument międzynarodowy, który zajmuje się – w sposób zintegrowany i wszechstronny – bronią masowego rażenia, sposobami jej dostarczania i powiązanych z nią materiałami. Wszystkie państwa członkowskie UE wyraziły zdecydowane poparcie dla tego dokumentu dotyczącego nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia. Zgodnie z tą rezolucją ustanowiony został Komitet Rady Bezpieczeństwa, któremu powierzono zadanie składania Radzie Bezpieczeństwa sprawozdań dotyczących wykonania rezolucji, sporządzanych na podstawie sprawozdań krajowych. Sprawozdania krajowe powinny określać działania, które państwa podjęły lub zamierzają podjąć w celu wykonania rezolucji.

UE podjęła wobec państw trzech działań dyplomatyczne w celu zachęcenia ich do składania sprawozdań krajowych przewidzianych w rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004). W rezolucji tej przyznaje się, że niektóre państwa mogą potrzebować pomocy przy wykonywaniu jej postanowień. W związku z tym pomoc techniczna i wymiana doświadczeń nabytych podczas opracowywania sprawozdań krajowych i przyjmowania środków służących wykonaniu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) może bezpośrednio przyczynić się do zapewnienia powszechniejszego wypełniania obowiązku składania sprawozdań przewidzianego w tej rezolucji oraz do jej faktycznego wdrożenia.

W dniu 27 kwietnia 2006 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła jednogłośnie rezolucję RB ONZ nr 1673 (2006), w której przewidziano, że Komitet 1540 powinien zwiększyć wysiłki na rzecz upowszechniania pełnego wykonania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) poprzez program działań, pomoc, wsparcie i współpracę. W sprawozdaniu z kwietnia 2006 r. Komitet 1540 stwierdził, że ze względu na fakt, iż sześćdziesiąt dwa państwa, które mają jeszcze przedstawić swoje pierwsze sprawozdanie krajowe oraz pięćdziesiąt pięć państw, które takie sprawozdanie już przedłożyły, musi jeszcze dostarczyć dodatkowych informacji i wyjaśnień, znajduje się w trzech regionach geograficznych (Afryka, Karaiby i Południowy Pacyfik), jak również ze względu na fakt, że luki w sprawozdaniach krajowych są charakterystyczne dla poszczególnych regionów, działania mające na celu udzielenie pomocy państwom w spełnianiu wymogów wynikających z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) powinny skoncentrować się na regionach i obszarach, w których zauważono istnienie szczególnych potrzeb.

2. Opis projektów

Celem projektów wspierających wdrożenie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) jest skoncentrowanie się na trzech jego aspektach: zwiększeniu świadomości w zakresie wymogów i zobowiązań wynikających z tej rezolucji, przyczynianiu się do zwiększania możliwości administracji krajowych w trzech docelowych regionach (Afryka, Ameryka Łacińska i Karaiby, Azja–Pacyfik) w zakresie opracowywania sprawozdań krajowych na temat wykonania tej rezolucji oraz wymianie doświadczeń nabytych podczas podejmowania działań krajowych koniecznych do wdrożenia tej rezolucji.

Projekty powinny uwzględniać wnioski i zalecenia wynikające ze sprawozdania Komitetu Rady Bezpieczeństwa ustanowionego zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1540 (2004), zwłaszcza w odniesieniu do potrzeb poszczególnych regionów i braków w zakresie wykonania tej rezolucji, jak również, w stosownych przypadkach, potrzeb niektórych państw w zakresie pomocy technicznej. Za wstępny warunek udzielenia wsparcia przez UE uznaje się oficjalną deklarację wyrażającą zainteresowanie przyjęciem pomocy w jednym z regionów docelowych, złożoną w Komitecie Rady Bezpieczeństwa.

Projekt dotyczący Azji–Pacyfiku

Projekt ten polega przede wszystkim na zorganizowaniu działania pomocowego w formie seminarium, służącego zwiększeniu świadomości w zakresie zobowiązań wynikających z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004); projekt ten przyczyni się do zwiększenia możliwości administracji krajowych w zakresie wykonania tej rezolucji w państwach docelowych. Skutkiem seminarium może być określenie zapotrzebowania na pomoc, której będzie można udzielić w ramach przyszłych inicjatyw UE w dziedzinie pomocy technicznej. Projekt ten skierowany jest w głównej mierze do decydentów politycznych z państw beneficjentów. Program działań pomocowych powinien odzwierciedlać różnice regionalne w zakresie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i uwzględniać ogólne cele wspólnego działania.

Chiny zgłosiły Komitetowi Rady Bezpieczeństwa zainteresowanie przeprowadzeniem u siebie jeszcze w pierwszej połowie 2006 r. seminarium na szczeblu regionalnym na temat wykonania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) ze szczególnym uwzględnieniem problematyki kontroli eksportu.

Projekt dotyczący Afryki

Projekt ten polega przede wszystkim na zorganizowaniu działania pomocowego w formie seminarium, służącego zwiększeniu świadomości w zakresie zobowiązań wynikających z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004); projekt ten przyczyni się do zwiększenia możliwości administracji krajowych w zakresie wykonania tej rezolucji w państwach docelowych. Skutkiem seminarium może być określenie zapotrzebowania na pomoc, której będzie można udzielić w ramach przyszłych inicjatyw UE w dziedzinie pomocy technicznej. Projekt ten skierowany jest w głównej mierze do decydentów politycznych z państw beneficjentów. Program działań pomocowych powinien odzwierciedlać różnice regionalne w zakresie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i uwzględniać ogólne cele wspólnego działania.

Ghana przyjęła propozycję Komitetu Rady Bezpieczeństwa dotyczącą przeprowadzenia, najwcześniej pod koniec 2006 roku, seminarium na szczeblu regionalnym na temat wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

Projekt dotyczący Ameryki Łacińskiej i Karaibów

Projekt ten polega przede wszystkim na zorganizowaniu działania pomocowego w formie seminarium, służącego zwiększeniu świadomości w zakresie zobowiązań wynikających z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004); projekt ten przyczyni się do zwiększenia możliwości administracji krajowych w zakresie wykonania tej rezolucji w państwach docelowych. Skutkiem seminarium może być określenie zapotrzebowania na pomoc, której będzie można udzielić w ramach przyszłych inicjatyw UE w dziedzinie pomocy technicznej. Projekt ten skierowany jest w głównej mierze do decydentów politycznych z państw beneficjentów. Program działań pomocowych powinien odzwierciedlać różnice regionalne w zakresie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i uwzględniać ogólne cele wspólnego działania.

Peru wyraziło zainteresowanie zorganizowaniem, przed końcem 2006 r., seminarium na szczeblu regionalnym na temat wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

Wyniki projektu:

- zwiększenie świadomości wśród państw i regionów docelowych w zakresie ich zobowiązań wynikających z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) oraz możliwości uzyskania pomocy technicznej,
- przyczynienie się do zwiększenia możliwości administracji krajowych w państwach i regionach docelowych w zakresie opracowywania sprawozdań na temat wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004),
- sprawozdanie podsumowujące efekty działań pomocowych, np. seminaria oraz ocena zapotrzebowania na pomoc techniczną.

3. Czas trwania

Całkowity szacowany czas trwania projektów wynosi 24 miesiące.

4. Beneficjenci

Beneficjentami seminarium są w pierwszym rzędzie państwa znajdujące się w trzech regionach docelowych, które nie przedstawiły sprawozdań krajowych na temat wykonania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004). Projektami powinny również zostać objęte te państwa, które wypełniły obowiązek składania sprawozdań wynikający z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), ale nie dostarczyły dodatkowych informacji lub wyjaśnień, o które zwrócił się Komitet Rady Bezpieczeństwa.

Ostatecznego wyboru beneficjentów dokona prezydencja wspierana przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela za pośrednictwem osobistego przedstawiciela ds. nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, działając na wniosek instytucji realizującej i zgodnie z art. 2 ust. 3 niniejszego wspólnego działania.

Do udziału w realizacji projektu zostaną zaproszeni zarówno potencjalni darczyńcy dostarczający pomoc techniczną na szczeblu regionalnym i ponadregionalnym, jak również odpowiednie organizacje międzynarodowe, regionalne i subregionalne.

5. Instytucja realizująca

Techniczna realizacja projektów w ramach koordynacji politycznej prowadzonej przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela za pośrednictwem osobistego przedstawiciela ds. nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia zostanie powierzona Sekretariatowi ONZ (Departament ds. Rozbrojenia). Sekretariat Generalny ONZ (DdR) podpisze umowę o pomocy krajowej dla państwa przyjmującego z państwem, które zostanie wybrane jako państwo przyjmujące. Państwo przyjmujące będzie uczestniczyć w realizacji projektu. Zamawianie towarów, prac lub usług przez Sekretariat ONZ (DdR) w państwie przyjmującym w ramach niniejszego wspólnego działania będzie prowadzone zgodnie z odpowiednimi zasadami i procedurami ONZ, określonymi dokładnie w umowie dotyczącej wkładu finansowego UE zawartej z Sekretariatem ONZ (Departament ds. Rozbrojenia).

6. Szacowana wysokość wkładu finansowego UE

Projekty są współfinansowane przez UE i innych darczyńców. UE powinna skoncentrować się na wydatkach związanych z udziałem państw docelowych w seminariach, na kosztach organizacji konferencji i zaproszenia ekspertów. Wydatki poniesione przez odpowiednie organizacje regionalne i subregionalne również mogą być pokrywane, w zakresie, w jakim są bezpośrednio związane z udziałem w działaniach lub z organizowaniem działań w ramach projektu. Sekretariat ONZ (Departament ds. Rozbrojenia) będzie odpowiedzialny za ogólną koordynację wkładów wniesionych przez innych darczyńców, którzy finansować będą pozostałe koszty projektów. Niektórzy darczyńcy mogą wspierać realizację projektu bezpośrednio na rzecz państwa przyjmującego. Szacowany ogólny koszt wkładu UE w wykonanie projektów w regionie Azji–Pacyfiku, Afryki oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów wynosi 195 000 EUR. Przenoszenie wkładów pomiędzy projektami jest dozwolone, jeżeli uzasadniają je szczególne wymogi danych regionów.

Dodatkowo uwzględniono rezerwę budżetową w wysokości około 3 % kwalifikujących się kosztów (dla kwoty całkowitej 3 395 EUR) na nieprzewidziane wydatki.

7. Finansowa kwota referencyjna na pokrycie kosztów projektów.

Całkowity koszt projektów wynosi 195 000 EUR.
